

gen skulde blive søgt. Jeg kunde tænke mig, at man fra Ministeriets Side sagde: Hvad skulle vi nu gøre, til hvilken af de to Tegninger skulle vi nu søge Bevilling? Jeg tror dog, at det er Ministeriet, der maa træffe Afgørelsen. Jeg har set begge Tegningerne, men det er jo ikke let for mig eller en anden Lægmand at dømme derom. Man maa lade en eller anden sagkyndig, om man maa bruge det Udtryk, dømme. Det forekommer os, at Ministeriet er rette Forum. Jeg kommer til at tænke paa, da Gjellerup Kirke skulde have et nyt Orgel. Af Hensyn til nogle arkitektoniske Ejendommeligheder ved Kirken forlangte man, at det skulde staa i et Side-skib. Menigheden var meget derimed, og skønt der var faldet en ministeriel Resolution, søgte man om at faa det forandret og fik det forandret, idet en Kirkeminister lod en Arkitekt undersøge Sagen, og han gav Beboerne Medhold. Noget lignende, forekommer det mig, maatte kunne gøres her fra Ministeriets Side med Hensyn til, hvilken Bygning Bevillingen skal gives til. At man vil give en Bevilling, synes jo tilstrækkelig klart at fremgaa af, hvad der er sket tidligere, af den Tilslutning, Ministeren gav Tingets enstemmige Vedtagelse af Indstillingen vedrørende Herning Museum.

Jeg kan lige saa godt slutte med dette og udtale Haabet om, at denne Sag ikke skal strande paa, at man ikke kan finde en Afgørelse af, hvilken af de to Planer, man skal bygge efter. Afgørelsen bør ligge i Ministeriets Haand, og den vil man saa baade til den ene og anden Side blive nødt til at finde sig i; det vilde være yderst uheldigt, om Sagen atter skulde blive udskudt 1 Aar.

Der er enkelte andre Ting, som jeg kunde have Lyst til at omtale, men jeg skal kun gøre det paa den Maade, at jeg giver andre ærede Medlemmer min Tilslutning. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) talte om Tilskuddet til de private Realskoler, og jeg kan i alt væsentligt slutte mig til ham. Det samme er Tilfældet med, hvad det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange) udtalte om rigeligere Hjælp til Enker og Børn. Jeg har tidligere selv paataalt dette; jeg skønner ikke rettere, end at er der noget Sted, hvor der er Grund til ikke at være karrig, er det overfor disse i Regelen meget smaa Bevillinger. Som oftest vil det jo dreje sig om Enker efter Smaafolk af Tjenestemandsklassen. De store faa i Regelen

nok, saa de ikke ere udsatte for nogen Mangel.

I Forbindelse hermed kunde jeg have Lyst til at sige et Par Ord om de forelagte Lønningslove. Der er jo ogsaa Lærerlønningerne, og der er da Grund til at gøre opmærksom paa, at mange af de efterlønnede Lærere have en meget ringe Efterløn. For adskilliges Vedkommende, særlig deres, der have taget Afsked for nogen Tid siden, ligger den under 800 Kr., ja, jeg er vis paa, at adskillige af dem ere nede ved 500 Kr., og det er, for at bruge et mildt Udtryk, lovlig lidt til et Par gamle Folk. Med Hensyn til Lønningerne i Almindelighed kan jeg slutte mig til nogle Udtalelser af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) i, at Lønningerne bør staa i et passende Forhold til den Folkeklasses Indtægter, mellem hvilke de paagældende leve. Man er utvivlsomt altid udsat for den Vanskelighed, at i opadgaaende Tider faa Embedsmændene let for lidt, og deres Løn bliver da hævet, men naar Erhvervsforholdene saa blive mindre gode, naar Indtægterne for almindelige Folk synke, beholde Tjenestemændene deres Forhøjelse, og saa forrykkes Forholdene. Og lige saa rigtigt, som det er, at man søger at forbedre Tjenestemændenes Stilling, lige saa sikkert er det, at man maa passe paa ikke at give dem alt for meget over, hvad man kan kalde den gennemsnitlige Levofod i den paagældende Samfundsklasse.

Jeg saa en Gang i Sommeren, eller maaske var det i Eftersommeren, i August Maaned, at herefter blev det sat som en Betingelse for, at man kunde faa Adgang til Landbrugs- og Havebrugseksamen, at man skulde have Realeksamen. Det har ikke været Tilfældet før. Og jeg mener, det er urigtigt at stille en saadan Betingelse. Det kan godt være, hvad jeg ikke er kendt med, at det kan gennemføres rent administrativt, men jeg vil ikke have, at det skal ske, uden at der bliver gjort nogen Indsigelse derimod. Det kan være, at det ikke hjælper noget i en Tid, hvor man lægger mere og mere Vægt paa Eksamensvæsenet eller -uvæsenet, men det kan dog være, der kan komme en Reaktion derimod, og navnlig i de første Aar vil det jo ramme adskillige haardt, idet de i god Tro have uddannet sig i praktisk Havebrug uden at tage denne Eksamen, og saa kunne de ikke gaa ind paa Landbohøjskolen og tage Eksamen, hvad de have haft Grund til at tro.

Hermed skal jeg slutte.